ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ – နေး(ရိုးရာ)

အမွေခံအပြစ်သား

(ဝေ့ဂူယင်)

စာစဉ် – ၁၆၅

အမွေခံအပြစ်သား (စာစဉ်-၁၆၅)

အပိုင်း(၂၂၉၇)

*

လွန်ခဲ့သော မိနစ်အနည်းငယ်က ဟောင်ချန်းရှယ်နှင့် အီမန်တက်တို့သည် ကစားပွဲစတင်သည်နှင့် ချက်ချင်း အသုံးပြုလိုက်သော ကဒ်အချို့ကို ကြေညာခဲ့ကြသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် လျှို့ဝှက် ကစားပွဲ များတွင် ကောင်းချီး ကဒ် သို့မဟုတ် ကပ်ဘေးကဒ် များကို အစောပိုင်းတွင် အသုံးပြုကာ အသာစီးရယူရန် သို့မဟုတ် ပြိုင်ဘက်ကို နှောင့်ယှက်ရန် ကြိုးစားလေ့ရှိကြသည်။ အကယ်၍ အဆင့်အတန်း မြင့်မားသော ကပ်ဘေးကဒ်ကို အချိန်ကိုက် အသုံးပြုနိုင်ပါက ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး၏ ကစားပွဲတစ်ခုလုံးကို အချိန်မတိုင်မီ အဆုံးသတ်သွားစေနိုင်သည်။

"မက်မွန် အဂ္ဂိရတ် ရှန့်ထိုက ကောင်းကင်ဖြစ်စဉ် ကောင်းချီးကဒ် ကို အသုံးပြုလိုက်ပါပြီ.."

မြေကြီးအဆင့် ကောင်းကင်ဖြစ်စဉ်၊ နိုးထခြင်းကောင်းချီး - ဤကဒ်ကို ချီပျစ်ခဲခြင်း အဆင့် သို့ မရောက်သေးသော ပစ်မှတ်အပေါ်တွင်သာ အသုံးပြုနိုင်သည်။ အသုံးပြုလိုက်သည်နှင့် ပစ်မှတ်သည် ကောင်းကင်ယံတွင် လောကချီ ဖြစ်စဉ် တစ်ခုကို ကျပန်း ဖြစ်ပေါ်စေမည်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းတို့အား မြေကြီးထူးချွန်အဆင့် မွေးရာပါပါရမီကို ပေးအပ်မည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍

ၚင်းတို့တွင် ထိုအဆင့်ရှိပြီးသား ဖြစ်ပါက လောကထူးချွန်အဆင့် သို့ မြှင့်တင်ပေးမည်။ သို့သော် လောကထူးချွန် သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ထူးချွန် အဆင့်ရှိပြီးသား ပါရမီများကိုမူ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်း မရှိချေ။

ကျင့်ကြံခြင်းလောကတွင် မွေးရာပါပါရမီကို အောက်ပါအတိုင်း အဆင့်ခွဲခြားထားသည်။

- ပါရမီမရှိ
- သာမန်
- ထူးချွန်
- အရှင်သခင်
- ရွှေးချယ်ခံ

အဆင့်တစ်ခုစီကို ပါရမီမရှိသည့် အဆင့်မှလွဲ၍ မြေကြီး ၊ လောက နှင့် ကောင်းကင် ဟူ၍ ထပ်မံ ပိုင်းခြားထားပြန်သည်။

ကျင့်ကြံသူတစ်ဦး၏ ပါရမီကို မြှင့်တင်ရန်မှာ လျှို့ဝှက် အာဏာရှင် အဆင့် ကျင့်ကြံသူ တစ်ဦး သို့မဟုတ် အဂ္ဂိရတ်ဆရာတစ်ဦး၏ ကြားဝင်မှုဖြင့်သာ ဖြစ်နိုင်သည်။ အဂ္ဂိရတ်ပစ္စည်းများစွာသည် လူတစ်ဦး၏ ပါရမီကို ပြောင်းလဲပေးနိုင်ခြင်း သို့မဟုတ် မြှင့်တင်ပေးနိုင်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်နိုင်သည် အဆင့်တက်ပြီးနောက် ရရှိသည့် ဝိညာဉ်ကွင်းများ၊ ဟင်းလင်းပြင်လှိုင်းများ သို့မဟုတ် သေမျိုးအဆင့်များကို ပြုပြင်ပေးနိုင်သကဲ့သို့ပင်။

တရားသူကြီး သုံးဦးစလုံးမှာ လျှို့ဝှက် အာဏာရှင် အဆင့်၏ အထက်ပိုင်း အဆင့်များတွင် ရှိနေသူများ ဖြစ်ကြရာ၊ ပါရမီကို မြေကြီးရွှေးချယ်ခံ အဆင့် အထိ မြှင့်တင်ပေးရန် ခဲယဉ်းနိုင်သော်လည်း၊ သူတို့၏ ကျင့်ကြံခြင်း သက်တမ်းလအနည်းငယ်ကို အသုံးချကာ မြေကြီး သို့မဟုတ် လောက

အရှင် အဆင့်အထိ မြှင့်တင်ပေးရန်မှာ မခက်ခဲလှပေ။ ထျန်းရှီယာသည် သူမ၏ ကောင်းချီးကဒ်ကို အချိန်ကိုက် အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

"သူ ဒီကဒ်ကို ရခဲ့တာ တကယ့်ကို ကံကောင်းတာပဲ... တာအို ကျင့်ကြံသူ စုရီရဲ့ အထူးစည်းမျဉ်းတွေ ရှိနေတဲ့အတွက် ဒါက သူ့ကို အစောပိုင်းမှာ အသာစီး အများကြီး ရစေပါလိမ့်မယ်... ဒါဟာ ကောင်းချီးတစ်ခု ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ..."

ဟောင်ချန်းရွှယ်က စိတ်လှုပ်ရှားစွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်။ ထို့အပြင် ဤကဲ့သို့သော ကောင်းကင်ဖြစ်စဉ်မျိုးမှာ ဘုရင့်နိုင်ငံအတွင်းရှိ အင်အားကြီး ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အာရုံစိုက်မှုကို ဆွဲဆောင်နိုင်ပြီး၊ ထိုပညာရှင်များက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ၎င်းတို့ထံ စည်းရုံးရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးစားကြပေလိမ့်မည်။ ၎င်းမှာ ဤကဒ်၏ အစစ်အမှန် အသုံးဝင်ပုံ ဖြစ်သည်။ ပါရမီ မြှင့်တင်ပေးခြင်း ဆိုသည်မှာ ကောင်းကင်ဖြစ်စဉ် ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းကို အကြောင်းပြချက် ပေးရန်သာ ဖြစ်သည်။

ဖီဆန်နဂါး တိုက်ကြီးတွင်သာမက အပြောကျယ်လှသော ဂလက်ဆီများ အတွင်း၌ပင် ရွေးချယ်ခံ အဆင့် ပါရမီရှင်မှာ အလွန်တရာ ရှားပါးလှပြီး၊ အရှင်သခင် အဆင့်မှာမူ မျိုးဆက်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည့် မိစ္ဆာဆန်သော ပါရမီရှင်ဟု သတ်မှတ်ခံရသည်။ ကျင့်ကြံသူ အများစုမှာမူ ခန္ဓာကိုယ်၊ သွေးကြော သို့မဟုတ် စိတ်ဝိညာဉ်တို့တွင် သာမန် အဆင့်သာ ရှိကြသည်။

အချို့မှာမူ ဗေဒင်ပညာ သို့မဟုတ် အဂ္ဂိရတ်ပညာကဲ့သို့သော ထူးခြားသည့် ပါရမီများ ရှိတတ်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့ကို တိုင်းတာပုံမှာ ကွဲပြားသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မြေကြီးထူးချွန်အဆင့်မှာပင် ခက်ခဲမှုများစွာကြားမှ ကျင့်ကြံခြင်းလမ်းစဉ်ကို ချောမွေ့စွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ရန် ခိုင်မာသော အခြေခံကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် တရားသူကြီး ရှန့်လို၏

ခန္ဓာကိုယ်၊ သွေးကြောနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်တို့မှာ ထူးချွန် အဆင့်သာ ရှိသော်လည်း သူသည် လျှို့ဝှက် အရှင်သခင် အဆင့်အထိ တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူသည် အဘယ်ကြောင့် ပါရမီမြင့်တင်သည့် ပစ္စည်းများကို မသုံးခဲ့သနည်းဟူမူ၊ အဆင့်မြင့်လေလေ ပါရမီမြှင့်တင်ရန် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများမှာလည်း အချိုးကျ မြင့်မားလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ချီပျစ်ခဲခြင်းအဆင့်တွင် အဆင့်ခုနစ် ပစ္စည်းတစ်ခု လိုအပ်ပါက၊ ကြယ်တာရာအမြုတေအဆင့်တွင် လျှို့ဝှက် မြေကြီး အဆင့်ရှိ ပစ္စည်းမျိုး လိုအပ်လာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် မသန့်စင်သော ပါရမီမြှင့်တင်သည့် ပစ္စည်းများကို သုံးရန် လုံးဝ မသင့်တော်ချေ။ ပါရမီမြင့်သော်လည်း အသက်ကြီး၍ သေဆုံးသွားမည်ဆိုပါက ဘာမှထူးမည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ ကျင့်ကြံခြင်းအဆင့်ကို တိုးတက်အောင် ကြိုးစားပြီး အခွင့်အရေးကောင်းများအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ခြင်းက ပို၍ ထိုက်တန်ပေသည်။

"မဟာ ပုရောဟိတ် အမှောင်လှိုင်းက လျှို့ဝှက်ကဒ် တစ်ကဒ်ကို သုံးလိုက်ပြန်ပြီ..."

ဤကြေညာချက်အပြီးတွင် ကစားသမားများ၏ မျက်နှာများမှာ ပြောင်းလဲသွားပြီး မဟာ ပုရောဟိတ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ ယို့ပေါင်ယွဲ့က နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သော်လည်း သူမသည် ကဒ်များကို ထုတ်မသုံးသေးပေ။ စုရီနှင့် ချင်ရင်ရင်တို့ကလည်း မသုံးရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြသည်။

ကြေညာချက်များ ရှိသော်လည်း အခြားကစားသမားများမှာ ထိုကဒ်များ၏ အဆင့်အတန်း သို့မဟုတ် အမျိုးအစားခွဲကို မသိရှိနိုင်ဘဲ အမည်ကိုသာ ကြားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အခြားသူများအပေါ် ဖိအား ပိုများစေသည်။ အထူးသဖြင့် ထျန်းရှီယာ၏ ကောင်းကင်ဖြစ်စဉ်မှာ ကောင်းချီးက

ဒ် မဟုတ်ဘဲ ကပ်ဘေးကဒ် တစ်ခု ဖြစ်နေမည်ဆိုပါက၊ ၎င်းမှာ ရွေးချယ်ခံ အတွက် ကံကြမ္မာပါပြိုင်ဘက်တစ်ဦးကို ဖန်တီးပေးခြင်း သို့မဟုတ် ပါရမီ ဆိုးတစ်ခု ဥပမာ- ယင်မီးဖိုကို ပေးအပ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

"အိုး..."

အီမန်တက်က ရင်ခုန်စရာကောင်းသော အသံဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်ရာ ပရိသတ်များ၏ အာရုံမှာ သူမထံသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

"လောကရှန့်ထို အာရဏ်ဦးက ကဒ်တစ်ကဒ် သုံးလိုက်ပါပြီ... ဒါကတော့ ရှားပါးလှတဲ့ တာအိုကဒ် တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ လမ်းညွှန်တာအို ကဒ်ပါပဲ..."

ကောင်းကင်အဆင့် လမ်းညွှန်တာအို၊ ဆင်းသက်ခြင်း - ငါးနှစ် တိုင်တိုင် သင်၏ ရွေးချယ်ခံကို ဝိညာဉ်ခန္ဓာ တစ်ခုအဖြစ် လမ်းညွှန်ပေးနိုင်သည်။ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်အတွင်း ထိုဝိညာဉ်ခန္ဓာကို စတေးခြင်းဖြင့် မြေကြီးအဆင့် အသက်ကဒ် တစ်ကဒ်ကို ရယူနိုင်သည်။

"..."

စုရီ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။ ဤကဒ်မှာ အမျိုးအစားများစွာ ရှိ သော်လည်း ဝေဂူယင် ရရှိထားသော ဆင်းသက်ခြင်း မှာ အမြင့်ဆုံး ကောင်းကင်အဆင့် ဖြစ်ပြီး၊ ကစားသမားကိုယ်တိုင် ကစားပွဲအတွင်းသို့ အချိန်အကန့်အသတ်ဖြင့် ဝင်ရောက်ခွင့် ရခြင်းဖြစ်သည်။

ပုံမှန်အားဖြင့် ကစားသမားများသည် သူတို့၏ လက်အောက်ရှိ ကျင့်ကြံသူ တစ်ဦးဦးကို စေလွှတ်လေ့ရှိသော်လည်း၊ ဝေဂူယင်ကမူ သူ၏ ဝိညာဉ်အာရုံ၊ ဝိညာဉ်ခွန်အားနှင့် ဝိညာဉ်အရှိန်အဝါများ အားလုံးပါဝင်သည့် သူ၏ စိတ် ဆန္ဒကို တိုက်ရိုက် စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ သူ၏ အတုအယောင် နတ်ဘုရား ကိုယ်ပွား တစ်ခုကို ဝိညာဉ်ပုံစံဖြင့် စေလွှတ်

လိုက်ခြင်းနှင့် မခြားပေ။ သို့သော် သူသည်လည်း စည်းမျဉ်းအရ ကမ္ဘာကြီးကို တိုက်ရိုက် မနှောင့်ယှက်ဘဲ ရွေးချယ်ခံကိုသာ လမ်းညွှန်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ကျန်းလင်၏ လက်ထဲရှိ ကျောက်တုံးလေးမှာ တဖြည်းဖြည်း တုန်ခါလာ၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာညောင်းမှုကြောင့် အားနည်းနေခဲ့သော တံဆိပ်ခတ်ခံ ဝိညာဉ် တစ်ခုအလား… ၎င်းသည် ကျောက်တုံးအတွင်း၌ ကိန်းအောင်းနေသော သူမ၏ လမ်းညွှန်သူ ဖြစ်လာပါတော့မည်။

…

၃၁ ရက်မြောက်နေ့…

ကျန်းလင်သည် တောအုပ်အတွင်း သူမကိုယ်တိုင် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ယာယီဝါးအိမ်လေးထဲတွင် သူမ၏ရင်သွေးငယ်ကို နို့ချိုတိုက်ကျွေးနေသည်။ အိမ်အပြင်ဘက်တွင်မူ ကြိုးတန်းလေးတစ်ခု၌ အဝတ်အထည်အချို့နှင့်အတူ သစ်သားတိုင်တွင် ချည်နှောင်ထားသည့် ယုန်သားနှင့် ငါးအချို့မှာ ခြောက်သွေ့စေရန် လှန်းထားကြသည်။

သူမသည် လယ်သမားတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်ပြီး သူမ၏ဦးလေးထံမှ ကျွမ်းကျင်သော လက်သမားတစ်ဦးကဲ့သို့ ဝါးဖြင့် အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ ကျောက်မီးဖို ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို သင်ယူခဲ့ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မိုးရေခံရန် လိပ်ခွံအိုးများ၊ သမင်ရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ရေဘူးများနှင့် သစ်သားလေးတစ်ကိုင်းတို့ကို ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးကာ တောထဲတွင် အသက်ရှင်သန်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမ၏ ရင်ခွင်ထဲတွင်မူ သမီးမိန်းကလေးတစ်ဦး ရှိနေသည်။ ထိုကလေးငယ်ကို သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်ရှိ စိုစွတ်သော မြေကျင်းတစ်ခုထဲတွင် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ မကြားစေရန် အော်ဟစ်သံများကို အတင်းအကျပ်

အောင့်အည်းရင်း သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ တစ်ဦးတည်း မွေးဖွားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမတွင် အဖော်အဖြစ် ရှိနေခဲ့သည်မှာ သစ်ရွက်နှင့် ဓားဦး ပုံသဏ္ဍာန် ပါရှိသည့် နေမင်းကျောက်တုံး လေးမှ ထွက်ပေါ်လာသော မှိန်ပျပျ အလင်းရောင်လေးသာ ဖြစ်သည်။ ထိုကျောက်တုံးလေးသည် အလွန် အေးမြလှသော ညများတွင် သူမအား နွေးထွေးမှု ပေးခဲ့သည်။ မီးဖိုပါက လိုက်လံဖမ်းဆီးသူများ သတိပြုမိသွားမည် သို့မဟုတ် သားရဲများ၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရမည်ကို စိုးရိမ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် သူမသည် အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့် အရာများနှင့် မတွေ့ဆုံခဲ့ရပေ။

ကျန်းချောင်ကျွယ် - ထိုအမည်သည် ကျန်းလင်၏ သမီးလေးအပေါ် ထားရှိသည့် ဆန္ဒများကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အသက်ရှင်သန်ရန်၊ သန်မာရန်နှင့် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ ကျန်းလင်သည် နို့စို့နေသော သမီးလေး၏ မျက်နှာကို မိခင်မေတ္တာဖြင့် အသာအယာ ပွတ်သပ်ရင်း တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်၏။

"အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါ"

ရုတ်တရက်... သူမ၏ လည်ပင်းတွင် လင်ဒင်ပင်၏ အတွင်းခေါက်မှရသော အမျှင်များဖြင့် သီကုံးဆွဲထားသည့် နေမင်းကျောက်တုံး လေးသည် တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုပူပြင်းလာကာ လင်းလက်လာခဲ့သည်။ ကျန်းလင်သည် ထိတ်လန့်သွားကာ ကျောက်တုံးကို လည်ပင်းမှ အမြန်ချွတ်လိုက်ပြီး သမီးလေးနှင့် ဝေးရာသို့ ကိုင်ထားလိုက်သည်။ ၎င်းမှာ ပေါက်ကွဲမည် သို့မဟုတ် အန္တရာယ်တစ်ခုခု ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် လိုအပ်ပါက အဝေးသို့ လွှင့်ပစ်ရန်လည်း အသင့်ပြင်ထားသည်။

"ဆာ... ဆာတယ်..."

ကျောက်တုံးထဲမှ အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာရာ လေထုမှာ ခေတ္တမျှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။ ကျန်းလင်သည် မျက်လုံးများ ပြူးသွားကာ ကျောက်တုံးကို လွှင့်ပစ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း၊ ၎င်းမှာ ထူးဆန်းသော စုပ်ယူမှုအားတစ်ခုဖြင့် သူမ၏ လက်တွင် ကပ်ညှိနေခဲ့သည်။ သူမ အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ သမီးလေးကို သူမကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ထားသည့် ပုခက်ထဲသို့ အသာအယာ ချထားလိုက်ပြီး၊ ခါးကြားမှ ချွန်ထက်သော ကျောက်ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် တွန့်ဆုတ်နေခြင်း မရှိဘဲ ဓားဖြင့် အားကုန်လွှဲလိုက်စဉ်...

"ဝိုး..."

အသံတစ်ခု ဟိန်းထွက်လာပြီးနောက် သူမ လက်ထဲမှ ကျောက်ဓားမှာ ဖုန်မှုန့်အဖြစ် ကြေမွသွားတော့သည်။

"စိတ်အေးအေးထားပါဦး ကောင်မလေးရယ်... ငါက ဟိုမှာရှိတဲ့ ယုန်သားလေးကို စားချင်ရုံတင်ပါ..."

***